

THE BOOK of LOS
William Blake

Chap. I

1: Eno aged Mother,
Who the chariot of Leutha guides,
Since the day of thunders in old time

2: Sitting beneath the eternal Oak
Trembled and shook the stedfast Earth
And thus her speech broke forth.

3: O Times remote!
When Love & joy were adoration:
And none impure were deem'd.
Not Eyeless Covet
Nor Thin-lip'd Envy
Nor Bristled Wrath
Nor Curled Wantonness

4: But Covet was poured full:
Envy fed with fat of lambs:
Wrath with lions gore:
Wantonness lulld to sleep
With the virgins lute,
Or sated with her love.

Het Boek Los.

Hoofdstuk 1

1: Eno, de oude moeder
die, sinds de dag van de donders lang geleden,
de triomfwagen van Leuthia ment,

2: zat onderaan de eeuwige eik,
Ze beefde en deed de onwrikbare aarde schokken.
Op die manier bartste haar toespraak los:

3: O vervlogen tijden!
toen Liefde en Vreugde vereerd werden
en niet onzuiver werden geacht:
niet blinde Hunker
noch dunlippige Afgunst
noch stekelige Toorn
noch speelse Wellust

4: Hunker echter werd volgegoten,
Afgunst gevoed met lamsvet en
Toorn met geronnen leeuwenbloed,
Wellust werd in slaap gesust
door het luitspel van maagden
of werd door hun liefde verzadigd.

5: Till Covet broke his locks & bars,
And slept with open doors:
Envy sung at the rich mans feast:
Wrath was follow'd up and down
By a little ewe lamb
And Wantoness on his own true love
Begot a giant race:

6: Raging furious the flames of desire
Ran thro' heaven & earth, living flames
Intelligent, organiz'd: arm'd
With destruction & plagues. In the midst
The Eternal Prophet bound in a chain
Compell'd to watch Urizens shadow

7: Rag'd with curses & sparkles of fury
Round the flames roll as Los hurls his chains
Mounting up from his fury, condens'd
Into vacuum: into non-entity.
Where nothing was! dash'd wide apart
His feet stamp the eternal fierce-raging
Rivers of wide flame; they roll round
And round on all sides making their way
Into darkness and shadowy obscurity

8: Wide apart stood the fires: Los remain'd
In the void between fire and fire[.]
In trembling and horror they beheld him
They stood wide apart, driv'n by his hands
And his feet which the nether abyss
Stamp'd in fury and hot indignation

9: But no light from the fires all was
Darkness round Los: heat was not; for bound up
Into fiery spheres from his fur
The gigantic flames trembled and hid

10: Coldness, darkness, obstruction, a Solid
Without fluctuation, hard as adamant
Black as marble of Egypt; impenetrable
Bound in the fierce raging Immortal,
And the seperated fires froze in
A vast solid without fluctuation,
Bound in his expanding clear senses

5: Tot hunker haar sloten en tralies brak
en met open deuren sliep,
Afgunst aan de feestdis van de rijkgaard zong,
Toorn door een oilammetje achternagelopen
werd en Grilligheid van haar eigen ware liefde
een reuzenras gewon.

6: Woest razend snelden de vlammen van
begeerte
door hemel en aarde. Het waren levende
vlammen:
schrander, bezielt en gewapend
met vernietiging en plagen. In het midden zat de
Eeuwige Profeet geboeid in ketenen,
gedwongen om over Uredes schaduw te waken.

7: Los ging vloekend tekeer. Als hij zijn ketenen
slingerde,
buitelden rond de vlammen vonken van vuur
die opstegen uit zijn razernij, zich samenpakten,
rond- en rondtolden en opstegen tot
hoog in de leegte, tot in het niet-bestaan,
waar niets was! Met zijn voeten wijd uit elkaar
trapte hij de eeuwig woest razende
Deze rolden in alle richtingen in het rond en
baanden zich een weg in de donkerte en in de
schimmige duisternis.

8: De vuren waren nu ver van mekaar gescheiden.
Los bleef achter in de leegte tussen vuur en vuur.
Siddierend van afgrijzen aanschouwden zij hem.
Ver uit elkaar stonden ze, uiteengedreven door
zijn handen
en door zijn voeten die woest en verontwaardigd
naar de afgrond beneden traptten.

9: Maar licht gaven de vuren niet. Alles was
duisternis omheen Los; hitte was er evenmin,
want de gigantische vlammen, samengebonden
in vurige bollen, beefden en hielden zich schuil
voor zijn woede.

10: De woest razende Onsterfelijke werd
ingebonden door
Kou, duisternis, belemmering, een onwrikbaar
Vast Lichaam, hard als diamant,
zwart als Egyptisch marmer, ondoordringbaar.
En de gescheiden vuren bevroren
in een uitgestrekt, onwrikbaar vast lichaam
en bonden zijn toenemende zinnen in.

Chap: II

1: The Immortal stood frozen amidst
The vast rock of eternity; times
And times; a night of vast durance:
Impatient, stifled, stiffend, hardned.

2: Till impatience no longer could bear
The hard bondage, rent: rent, the vast solid
With a crash from immense to immense

3: Crack'd across into numberless fragments
The Prophetic wrath, strug'ling for vent
Hurls apart, stamping furious to dust
And crumbling with bursting sobs; heavens
The black marble on high into fragments

4: Hurl'd apart on all sides, as a falling
Rock: the innumerable fragments away
Fell asunder; and horrible vacuum
Beneath him & on all sides round.

5: Falling, falling! Los fell & fell
Sunk precipitant heavy down down
Times on times, night on night, day on day
Truth has bounds. Error none: falling, falling:
Years on years, and ages on ages
Still he fell thro' the void, still a void
Found for falling day & night without end.
For tho' day or night was not; their spaces
Were measurd by his incessant whirls
In the horrid vacuity bottomless.

6: The Immortal revolving; indignant
First in wrath threw his limbs, like the babe
New born into our world: wrath subsided
And contemplative thoughts first arose
Then aloft his head rear'd in the Abyss
And his downward-borne fall. chang'd oblique

Hoofdstuk II

1: De Onsterfelijke stond bevroren in het midden
van de onmetelijke rots van eeuwigheid,
tijdenlang, een nacht van onmetelijke
gevangenschap. Ongeduldig, verstikt, verstijfd,
verhard

2: Tot ongedurigheid niet langer de harde
knechtschap kon verdragen. Barst! barst!
Het uitgestrekte vaste lichaam brak overdwars
stromen van brede vlammen uit elkaar.

3: met een immense knal in ontelbare fragmenten.
De profetische toorn worstelde zich een uitweg en
slingerde zich los, onder hevige snikken
vermaalde en verpulverde hij daarbij alles om
zich heen tot stof en
Gooide het zwarte marmer omhoog tot scherven.

4: Aan alle zijden losgegooid, als een vallende
rots,
vielen de ontelbare fragmenten in stukken,
en er was een verschrikkelijke leegte
onder hem en overal om hem heen.

5: Vallend, vallend! Los viel en viel,
zonk ijlings zwaar naar beneden, beneden.
Voortdurend, nacht na nacht, dag na dag.
Waarheid heeft grenzen. Dwaling heeft er geen:
vallend, vallend: jaar na jaar en eeuw na eeuw,
almaar viel hij door de leegte, almaar trof hij
leegte aan waarin hij almaar vallen bleef, zonder
ophouden, dag en nacht. Want hoewel dag en
nacht niet bestonden, werd hun ruimte bemeten
door onophoudelijke draaikolken
in de vreselijke, bodemloze leegte.

6: De rondwentelende Onsterfelijke, goode eerst
verontwaardigd zijn ledematen uit, zoals een
pasegeboren kind in onze wereld dat doet. Toorn
bedaarde en eerst dienden zich beschouwende
gedachten aan. Toen verhief zich zijn hoofd
opwaarts in de afgrond en zijn benedenwaarts
aanhoudende val werd schuin.

7: Many ages of groans: till there grew
Branchy forms. organizing the Human
Into finite inflexible organs.

8: Till in process from falling he bore
Sidelong on the purple air, wafting
The weak breeze in efforts oerwearied

9: Incessant the falling Mind labour'd
Organizing itself: till the Vacuum
Became element, pliant to rise,
Or to fall, or to swim, or to fly:
With ease searching the dire vacuity

Chap: III

1: The Lungs heave incessant, dull and heavy
For as yet were all other parts formless
Shiv'ring: clinging around like a cloud
Dim & glutinous as the white Polypus
Driv'n by waves & englob'd on the tide.

2: And the unformed part crav'd repose
Sleep began: the Lungs heave on the wave
Weary overweigh'd, sinking beneath
In a stifling black fluid he woke

3: He arose on the waters, but soon
Heavy falling his organs like roots
Shooting out from the seed, shot beneath,
And a vast world of waters around him
In furious torrents began.

4: Then he sunk, & around his spent Lungs
Began intricate pipes that drew in
The spawn of the waters. Outbranching
An immense Fibrous form, stretching out
Thro' the bottoms of immensity raging.

5: He rose on the floods: then he smote
The wild deep with his terrible wrath,
Seperating the heavy and thin.

7: Vele eeuwen van gekerm gingen voorbij, tot
daar takachtige vormen groeiden die het
Menselijke tot stand brachten in begrensde
onbuigzame organen.

8: Nog immer aan het vallen, lag hij
zijdelings op de purperen lucht en dreef
tot uitputtens toe op de zwakke bries.

9: Onophoudelijk zwoegde de vallende Geest om
zichzelf tot stand te brengen: tot de leegte
zelf element werd, geschikt om op te vlammen,
of te vallen, of te zwemmen of te vliegen,
met gemak het ijselijke vacuum onderzoekend.

Hoofdstuk 3

1: De longen gingen gestaag op en neer,
langzaam en zwaar want tot nu toe waren alle
andere delen zonder vorm en bleven huiverend in
alle richtingen hangen als een wolk,
wazig en kleverig als de witte Polypus,
voortgedreven door golven en bij elkaar gepakt
op de vloed.

2: En het ongevormde deel begeerde rust.
Slaap begon. Op en neer gingen de longen op de
golf.
Mat, overbeladen, zonken ze naar beneden.
In een verstikkende vloeistof werd hij wakker.

3: Hij verhief zich op de wateren, maar weldra,
log naar beneden komend, ontsproten onderaan,
als wortelen die uit het zaad schieten, zijn
organen en een uitgestrekte wereld van wateren
rondom hem
nam in woeste stortvloeden een aanvang.

4: Toen zonk hij en rond zijn uitgeputte longen
begonnen ingewikkelde pijpen die
het broedsel van de wateren binnenhaalden.
een reusachtige draderige vorm strekte zijn
takken uit
en raasde door het diepste van de onmetelijkheid.

5: Hij verrees op de vloed. Vervolgens trof hij
de woelige diepte met zijn vreselijke toorn
rondwentelend in het diepe!
en scheidde het zware en het ijle.

6: Down the heavy sunk; cleaving around
To the fragments of solid: up rose
The thin, flowing round the fierce fires
That glow'd furious in the expanse.

Chap: IV:

1: Then Light first began; from the fires
Beams, conducted by fluid so pure .
Flow'd around the Immense: Los beheld
Forthwith writhing upon the dark void
The Back bone of Urizen appear
Hurling upon the wind
Like a serpent! like an iron chain
Whirling about in the Deep.

2: Upfolding his Fibres together
To a Form of impregnable strength
Los astonish'd and terrified, built
Furnaces; he formed an Anvil
A Hammer of adamant then began
The binding of Urizen day and night

3: Circling round the dark Demon, with howlings
Dismay & sharp blightings; the Prophet
Of Eternity beat on his iron links

4: And first from those infinite fires
The light that flow'd down on the winds
He siez'd; beating incessant, condensing
The subtil particles in an Orb.

5: Roaring indignant the bright sparks
Endur'd the vast Hammer; but unwearied
Los beat on the Anvil; till glorious
An immense Orb of fire he fram'd

6: Oft he quench'd it beneath in the Deep
Then surveyd the all bright mass. Again
Siezing fires from the terrific Orbs
He heated the round Globe, then beat
While roaring his Furnaces endur'd
The chaind Orb in their infinite wombs

6: Het zware zonk en hechtte zich in alle
richtingen
aan de fragmenten van het vast lichaam; het ijle
steeg omhoog, golfde rond de hevige vuren
die woest gloeiden in het uitspansel.

Hoofdstuk 4

1: Toen eerst was er licht. Van de vuren
vloeden stralen rond het onmetelijke,
geleid door o zo zuivere vloeistof. Los zag
meteen, sidderend op de donkere leegte,
de wervelkolom van Urede verschijnen,
kletterend op de wind als een serpent!
Als een ijzeren ketting rondkolkend in de diepte

2: Los vouwde zijn draden bijeen tot
een vorm van onaantastbare kracht,
en trok, ontsteld en verschrikt,
smeltovens op; hij vervaardigde een aambeeld en
een hamer van diamant. Toen nam
het vastmaken van Urede een aanvang.

3: Cirkelend rond de donkere demon,
terwijl hij verbijsterd brulde en schril vloekte,
sloeg de Profeet van de Eeuwigheid op zijn
ijzeren schakels.

4: Van die onbegrensde vuren greep hij
eerst het licht dat neervloeide op de winden.
Hij hamerde onophoudelijk en verdichtte
de ijle deeltjes tot een bal.

5: De heldere vonken doorstonden, verbolgen
brullend, de reusachtige hamer, maar Los sloeg
onvermoeibaar op het aambeeld, tot hij glorieus
een immense bal van vuur vorm gaf.

6: Regelmatig liet hij de bal afharden in de
diepten, waarna hij de schitterende massa bekeek.
Weer greep hij vuren van die vreselijke bollen
om er de ronde globe mee te verhitten. Opnieuw
sloeg hij erop. De smeltovens ondergingen
brullend de geketende bal in hun oneindige
moederschoot.

7: Nine ages completed their circles
When Los heated the glowing mass, casting
It down into the Deeps: the Deeps fled
Away in redounding smoke; the Sun
Stood self-balanc'd. And Los smild with joy.
He the vast Spine of Urizen siez'd
And bound down to the glowing illusion

8: But no light, for the Deep fled away
On all sides, and left an unform'd
Dark vacuity: here Urizen lay
In fierce torments on his glowing bed

9: Till his Brain in a rock, & his Heart
In a fleshy slough formed four rivers
Obscuring the immense Orb of fire
Flowing down into night: till a Form
Was completed, a Human Illusion
In darkness and deep clouds involvd.

The End of the
Book of LOS by William Blake

7: Negen eeuwen hadden hun rondgang voltooid
toen Los de gloeiende massa, na die nog eens te
hebben verhit, in de diepten wierp. De diepten
vloden weg in neerslaande rook. De zon stond nu
op zichzelf en Los lachte van vreugde.
Hij greep de reusachtige wervelkolom van Urede
en bond die vast aan de gloeiende Illusie.

8: Maar geen licht, want het Diepe vluchtte in alle
richtingen weg en liet een ongevormde donkere
leepte achter. Hier lag Urede in hevige
foltering op zijn gloeiende bed.

9: Tot zijn brein in een steen en zijn hart in
sterfelijk dood weefsel veranderd, vier rivieren
vormden die wegstroomden in de nacht en de
reusachtige bal van vuur verduisterden, net
zolang tot een vorm was voltooid, een Menselijk
Illusie die in duisternis en diepe wolken was
gehuld.

Einde van het boek Los.

Nederlandse werkvertaling: Dries Boucherie.

